

بررسی گرمایشی در کوپلیمریزاسیون امولسیونی وینیل استات- اتیلن با بزرگ کردن مقیاس رآکتور از ۱/۵ به ۷/۵ لیتری

محمد رضا رستمی درونکلا، حمید صالحی مبارکه، بابک اسماعیلی پور

پژوهشگاه پلیمر و پتروشیمی ایران

Faculty of science, Department of Polymer Science and Catalyst, Iran Polymer and Petrochemical Institute, M.Rostami@proxy.ippi.ac.ir

چکیده:

پلیمریزاسیون امولسیونی وینیل استات- اتیلن در فشارهای بالا صورت می‌گیرد بنابراین کنترل شرایط واکنش پلیمریزاسیون از اهمیت بالائی برخوردار است. یکی از نکات مهم در طراحی سیستم خنک‌کننده از یک رآکتور پلیمریزاسیون امولسیونی بررسی میزان گرمایشی در سیستم پلیمریزاسیون و کنترل دمایی در سیستم می‌باشد. در این تحقیق اثر تغییرات درصد تبدیل مونومر وینیل استات و مقدار درصد اتیلن در کوپلیمر، بر میزان گرمایشی پلیمریزاسیون امولسیونی وینیل استات- اتیلن مورد مطالعه قرار گرفت و در این بررسی دیده شد که میزان گرمایشی واپسی به سرعت مصرف مونومر وینیل استات و میزان مشارکت اتیلن در واکنش کوپلیمر شدن می‌باشد. در مجموع می‌توان گفت که برای سیستم پلیمریزاسیون امولسیونی در حالت پلیمریزاسیون به صورت نوبتی در زمان حدود ۶۰-۹۰ دقیقه از شروع واکنش بیشترین گرمایشی در سیستم پلیمریزاسیون مشاهده می‌گردد که در طراحی سیستم خنک‌کننده اهمیت دارد. همچنین با تغییر حجم رآکتور از ۱/۵ لیتری به ۷/۵ لیتری و افزایش غلظت اولیه مواد به میزان حدود ۴/۱۶ برابر، دیده شد که مقدار گرمایشی با توجه به سرعت تبدیل مونومر وینیل استات و حضور اتیلن در سیستم پلیمریزاسیون به میزان ۴/۷-۳/۲ برابر افزایش پیدا کرد.

واژه‌های کلیدی: "پلیمریزاسیون امولسیونی؛ گرمایشی؛ وینیل استات- اتیلن؛ درصد تبدیل وینیل استات؛ درصد اتیلن؛"

مقدمه:

بررسی سیستمیکی پلیمریزاسیون امولسیونی وینیل استات- اتیلن برای انواع ترکیب درصد اتیلن در کوپلیمر مورد مطالعه قرار گرفته است [۱-۴] اما در مورد اثر تغییر پارامترهای مختلف سیستم، به طور مثال غلظت مونومرهای اولیه و میزان مشارکت آنها در پیدا می‌کند [۳].